

פשוט היה פה אדם, שאיננו מבין בדבר הזה, ובמקום להודות: אינני מבין ואינני יודע, בואו נשאל את החכמים, לא אותנו, לא את מועצת העיר, רק להביא את זה למועצת העיר לאישור, אבל נשאל את החכמים ונדון בדבר. לא נעשה "זבנג וגמרנו". לא פיל שנכנס לחנות חרסינה, זה דבר רגיש.

אתם שמעתם ראש עיר, לא בארץ, עכשיו נדבר על העולם, כי יש גם אוקספורד וקיימברידג', שיגיד: אותו לא מעניינים הילדים והתוצאות של בחינות הבגרות! אתם שמעתם שיש ראש עיר שיגיד את זה? זה נאמר פה בחולון, אצלנו, היחידה, כי מחולון תצא תורה. אי אפשר להשוות את זה, זה חז"ל אמרו על ירושלים, נשמור על כבודה של ירושלים ונשמור על כבודה של חולון.

פה ניתנה התורה? פה לא רוצים להודות בשגיאות, אפילו אם הן פטאליות. אני בטוח שהייתה לו כוונה טובה בחינוך, לששון, הרצון היה טוב, הכוונה מצוינת. לא מבין בעניין, מה לעשות? בואו נודה, לא מבין בעניין.

נגיד שכן מבין בעניין, נלך הפוך, למה לא יביא את זה למועצת העיר? למה לא יביא את זה לדיון? למה לא יביא לנו אנשים, כמו מר הוכמן וקודמיו לפני מועצת העיר, שישכנעו אותנו שזה טוב! למה אנחנו צריכים לבכות היום?

אשאל אתכם שאלה אחרת, מה יש לילד או להוריו בתום 12 שנות לימוד? לא תעודת הבגרות! מה יש לו? זה שילד מסתובב בבית ספר, זה העיקר! זה העיקר, את זה אמרנו ב-89', בחמש שנות כהונתי אף ילד לא למד מחוץ למסגרת שהוא רצה ללמוד בחולון, היה מקום לכולם, ומה יש היום? אין בית ספר שאין שם כיתות ריקות.

בבית ספר אחד ארבע כיתות, שמונה כיתות, יש בתי ספר שיש למעלה מ-10 כיתות ריקות. אז היה 100 מליון שקל, נכון, היה ואיננו. אין 100 מליון, נגמרו. למה נגמרו? כי איש אחד חטא ושגה, איש עם כוונה טובה שגה.

למה צריך את טומשין כאן בחולון? אני לא יודע מה זה מכללת טומשין, אבל אני יודע שהיה בית ספר מיטראני, שהביא אלפי תלמידים לבגרות, להצלחה בחיים, והוא היה מצוי איפה שמצוי. מה היה צריך לסגור אותו? מה היה צריך לסגור את

חנקין? מה היה צריך לבנות את נווה ארזים? מה לבנות במקומם? ארמונות?
בארמון ניתנה חכמה?

הלל הזקן היה יושב, שומע תורה, היה פותח צוהר ובשלג היה מקשיב, לומד דבר
תורה ויודע יותר מכולם. זה החגיגה? זה הבעיות של בן גוריון?

שלושה בתי ספר יסודיים היו מתוכננים לבן גוריון, נבון, אמירים. את נבון אנחנו
בנינו, לפחות 12 כיתות, כדי שיהיו שם בתי ספר יסודיים, כדי שילדים לא יצטרכו
לחצות את משה דיין, ואני לא אפליג לעבר משה דיין, את זה תשמעו ממני
במקום אחר, זה הרחוב שהבטיחו שבכלל לא יהיה. הילדים שיעברו לקציר של
היום, יהיו ילדים של תיכון, של בן גוריון.

שום מבנה דמוגרפי של ילדים תנועה לא הייתה, "זבנג וגמרנו" כל חטיבות
הביניים, טרח- חטיבה עליונה, חטיבת ביניים- והוא לקח כל מה שאתם רוצים
בפנים, סלט אמיתי.

עכשיו בואו ננסה להוציא את זה, בשביל זה בא הדיון היום. אני אצטט לכם מה
טאו, הרי הבטחתי לכם, מה, לא אשאר חייב לו, היה חבר מועצת עיר, הבין
בחינוך. היום הוא מתעסק בשמיים ומטוסים, הוא הרי יודע שתמיד המטוסים
יעברו מעל חולון, עד שלא יהיה שדה תעופה חדש, הוא מתעסק במטוסים, אולי
הוא לא מתעסק בחינוך, אבל מבלי לפגוע בו, כי אני רוצה להחניף לו, שאל
שאלות לעניין בדיון. ובכן, מה הוא שאל?

הוא שאל, קודם כל: "האם כל בית ספר יכול להיערך כל כך מהר?" ואחר כך
הוא שאל, טאו בעמ' 15 תבדוק לך שם: "הבעיה היא להשיג מורים לשעות
13:00-15:00. המורות" הוא אמר אז "לא תסכמנה לעבוד".

ואז בין השאר השבנו לאדון טאו, כי הוא דיבר די הרבה- חולון 90. 5.11.89, מר
טאו- אני לא אצטט אותו הרבה, למרות שהוא אמר הרבה דברי טעם, הוא שאל
שאלות, הציג נושאים, השתתף בדיונים האלה, זה לא כדי לקנטר אותו, חס
וחלילה, זה כדי פשוט להראות את אופי הדיון.

ואז השבנו לו בין השאר, ופה תרשו לי, איך אומרים, לצטט אותי. אמרתי לו "אני מעלה את השאלות הללו, כי השאלות הללו תמיד תהיינה קיימות. אם תעשה את זה בשנה זו" עניתי לטאו "בשנת 91 או בשנת 97" ואני לא נביא. הנה, 97.

לו אני הייתי מעלה בדעתי שכך יפגעו במערכת החינוך בחולון, חולון הייתה נראית אחרת כבר ב-93. אנחנו לא פגענו במורים, אנחנו לא פוגעים במנהלים, אנחנו לא פוגעים בילדים, אין לנו שום טענה אליהם, כל אחד עושה את המאמץ שלו, אבל בסך הכל הכולל תדעו לכם שכל אנשי משרד החינוך- קודם כל משרד החינוך. הפיקוח נתון למשרד החינוך. המשלם-המעביד, למעט כמה תיכונים שהם שלנו, משרד החינוך, ולנו אין מה לומר בדבר הזה. מה שאנחנו יכולים זה לתת כתף וסיוע.

עכשיו לעניין בתי הספר, כי שמעתם, בתקופתנו שופצו קרוב ל-20 בתי ספר. ראיתי פה, נדמה לי נכנסה המנהלת של כצלסון, שאני קיבלתי היו צריפים בכצלסון, זוכרים הפגנות! פתרנו את הבעיות. מה, כתרתי לעצמי כתרים! רצתי אליהם ואמרתי: קודם היה איילון ז"ל והיו צריפים או שרון! מי היה לידם, שייבדל לחיים ארוכים! זה אותו ששון שיושב פה, הוא כבר נמצא 12 או 15 שנים בעירייה, אני הייתי החדש.

מ. ששון רה"ע: ואנחנו אישרנו את ההחלטה-

מ. רוס: סליחה, אני מבקש לא להפריע לי.

מ. ששון רה"ע: תן לו את הזכות לשרון, את הקרדיט לשרון, הוא החליט-

מ. רוס: טוב, ידבר בבקשה. יגיד לי מתי יגמור ואני אמשך.

מ. ששון רה"ע: אני היו"ר.

מ. רוס: אני לא אמרתי שאתה היו"ר. בבקשה היו"ר, תיתן לי רשות דיבור בחזרה ואני אדבר.

מ. ששון רה"ע: משה, אתה מדבר כבר חצי שעה ולא הפסקתי אותך.

מ. רוס: אמרתי לך, דיברתם ארבעים דקות, הסתכלתי על השעון, מזה אתה 32 והוא את השאר. אבל אנחנו לא מדברים על זמן. בטח שאני יודע מה ההבדל, אני מוחכה

שיהיה הבדל בחזרה, זה מה- זה כל ההבדל-

- מ. ששון הייע: רבותיי, סליחה אני מבקש החוצה.
- מ. רום: כתוב בחוק שצריך להזהיר.
- מ. ששון הייע: אני לא מזהיר, אני מוציא. זה לא משחק ילדים פה. זה לא פעם ראשונה - סליחה, אני מבקש. שמחה, אני מבקש החוצה -
- ר. מעודה: אתה שומע לחוות דעת משפטית? תשמע אותה - די, ראש השנה, מוטי -
- מ. ששון הייע: אני מבקש פעם אחרונה. שמחה התנצל, אני מקבל את ההתנצלות, אבל רבותיי, זו ישיבה של מועצת עיר, אני מבקש נא לכבד את החברים, ולא למחוא כפיים. גם אפשרנו לכם להיכנס, למרות שכאן צפוף ואין מקומות ישיבה, אפשרנו לכם להיכנס. אז אנא, תשמרו על כבודה של הישיבה.
- גם חבר נוסף שהעיר את ההערה, התנצל. התנצלתם ואני מקבל את ההתנצלות, אבל להבא אני מבקש שלא למחוא כפיים ולא להפריע.
- מ. רום: אפשר להמשיך?
- מ. ששון הייע: כן.
- מ. רום: ובכן, עכשיו אני אקריא. בדרך כלל אני משתדל להביא מובאות ממישהו, קודם לומר מי האומר. הפעם אני אעשה הפוך.
- "משה רום - רמת החינוך בחולון נמצאת בנסיגה. בעבר התפארנו בבתי הספר בעיר והיום העובדות הן שרק 66% מכלל תלמידי התיכונים עברו את בחינות הבגרות. מדוע לא עברו 96% מהתלמידים כמו בשנים עברו? רמת החינוך בנסיגה רצינית". אתם יכולים לנחש מי הדובר? - ששון ממשיך ותוקף, ציטטה מהעיתון, מהשקמה, עמוד 14, עם תמונה של ששון, אני אשאיר לו את זה למזכרת.
- מ. ששון הייע: מכיר.
- מ. רום: מכיר. זאת אומרת תקשיבו מה הוא אמר, אני לא שופט אותו. אנשים כאלה, אתם יודעים, תמיד שופט הציבור לכאן או לשם. אבל אתה הולך להגיד 66% נסיגה, כאשר אנחנו המובילים, ואתה אומר שאצלך היה 96%, יש איזה מנהל או מורה שמבין בזה? זה גם בייל ובפרינסטון, או איפה שקלינטון שלח לסטנפורד

- את בתו, גם שם אין 96%, אין בעולם, עוד לא נולד בית ספר שיתן 96%, גם לא באיטון, איפה שוויליאם הנסיך החדש לומד.
- [---]: בית ספר בהנדסאים בתל-אביב, אל תזלזל-
- מ. רום: תנו לי לסיים, ואיך אומרים! הבמה שלכם- ובכן, תקשיבו, הואיל ואני כיהנתי גם כראש עיר, אני רוצה לומר לכם משהו, כדי שתבינו איך זה עובד.
- המערכת שנקראת Civil Servant, השירות הציבורי, מערכת שעוסקת דרך העירייה: עובדים, מומחים, יועצים, כל אלה שמקבלים בתשלום עבור עבודתם בתחום החינוך, אין מלאכתם להתעסק איתה.
- אנחנו יכולים לשמוע את עצותיהם, אתם יודעים מה? בדיון לפני החלטות, אם אנחנו רוצים, אבל היום החורבן, הקטסטרופה היא נוראית, וזה לא רק התוצאות.
- אם ישנם בתי ספר היום בחולון, שיש בהם 5, 10 ויותר כיתות ריקות - זה פשע! אם ילדים מתדפקים פה על שערי קציר ורוצים להיכנס ולא נותנים להם להיכנס - זה פשע!
- אם ילדים לומדים בנבון, למשל 50 ילדים, רק כדי שתהיה חטיבה עליונה ולהגיד שאנחנו צריכים שם חטיבה עליונה! למה? כי יש שם 50 ילד! ואנחנו רוצים שחצי הכיתות ריקות! אם יש ילדים- סליחה, אני לא הפרעתי-
- [---]: אני מתקנת אותך, אתה טועה, אז אני מתקנת אותך-
- מ. רום: שישים-שבעים-מאה- תנו לי לסיים, אני צריך לגמור, אני צריך פשוט ללכת גם- מ. שמריהו: זה על חשבון מי? זה על חשבון משלם המסים, כי הילדים לא רוצים להיות בבית ספר כזה, מה החכמה?
- מ. רום: עזוב. עכשיו, אני לא נכנס-
- מ. ששון הדיע: אני מבקש ממך לא לדבר ולא להפריע- אני מבקש שתצא החוצה ואל תתחכם- אני מבקש שתצא החוצה-
- [א. חזן]: אני אמרתי בסדר גמור-
- מ. ששון הדיע: לא, לא, אני מבקש לצאת החוצה!

- [א. חזן]: אתה מעיר לכל אחד, תגיד לי, מי אתה?! לא, אל תגיד לי אלי-
 מ. ששון הייע: תאפשר לנו את המשך הדיון.
- [א. חזן]: אני מבקש להמשיך ולהישאר בדיון, כי הדיון הוא פומבי ואין שום סיבה-
 מ. ששון הייע: אני אמרתי- סליחה, מיקי- אני מבקש- אני הזהרתי ואמרתי, נגמר. אני מבקש,
 מר חזן, אני מבקש שתצא החוצה.
- [---]: כשיש אורח שהוא מפריע, אתה חייב להזהיר אותו, ורק לאחר מכן להוציא אותו,
 מ. ששון הייע: תסתכל על מה שכתוב בפקודת העיריות. הוא לא הזהיר אותנו, הוא הזהיר
 פרופי ש. רוזן אחרים-
- י. כהן: זה לא מכובד, זה לא מנומס- תעשה לי טובה, זה לא המקום-
 [א. חזן]: אמרתי דברים שההורים אומרים, איפה הפשע שלי?-
 מ. רוס: יאיר, תן לי לסיים. הישיבה הזו יכולה להיזכר כאחת הישיבות, אני חושב שהיא
 תהיה בקדנציה הזו היחידה בתחום החינוך, מהסיבה הפשוטה ביותר,
 פרופי ש. רוזן שכשאנחנו יזמנו ואחרי ארבע חודשים, אמרתי לכם, פרקליטות מדינה, משרד
 א. מנור: הפנים, כל הנוגעים בדבר, בג"צ. בשביל מה היינו צריכים את זה? הרי כמה היו
 פרופי ש. רוזן החיים פשוטים: הגשנו בקשה, נדון.
- א. מנור: יש לכם רוב להחליט נגדנו, למה היה החשש? הואיל ואני עומד לסיים, אני אסביר
 מ. ששון הייע: לכם. החשש היה כדי שכולנו נבין, שאמרתי ב-94, אם תסתכלו ותחפשו
 א. מנור: בכתובים, שהסכנה היא הרת גורל, הרבה שנים לאחר שכבר לא יהיה ששון
 מ. ששון הייע: בתפקידו, תזכרו מה אני אומר לכם, ייקח לשקם את החינוך, לתקן את המאות
 א. מנור: מליונים חובות בכל מקום שהוא משאיר, שרק לפני חודשיים-שלושה העזתם
 מ. ששון הייע: להגיד לי שלא לקחו את ההלוואה במאי 93 של ה-53 מליון שקל, הלוואה,
 א. מנור: ומהלוואות האלה עושים את החתיכות נייר האלה, את הפרסומים האלה.
- אז אני מודיע לכם, שגם את ששון וגם את הדוברת וגם את האחראים על
 ההסברה אנחנו נתבע אישית על כל הכסף שהם מפזרים לנו בעיר הזאת, ללא
 סמכות, לא כחוק ומדובר בעשרות מליונים, והרבה שנים אחרי שהוא לא יכהן
 בתפקידו אנחנו נתבע את זה בשם תושבי העיר, כי זה מערכת פרסום קלוקלת של

בחירות, שאין עיר בעולם שלוקחת הלוואות של עשרות מיליוני שקלים ועושה את השטויות האלה כל שבוע, ועל זה הוא ייתן את הדין והוא וחבריו. זה הכל.

שון הייע: תודה רבה-

תרשה לי, כשאני ב"ה אני אשב- סליחה, אפשר לשאול שאלות, רק כשאדם יושב בתפקיד שם. תבחר אותי, אני אענה לך-

זום:

שון הייע: פרופי רוזנמן נמצא כאן, זה האיש ששקד על תוכנית אב של מערכת החינוך.

ש. רוזנמן: ערב טוב וערב מאוחר. אחרי בעצם הצגת הדברים גם של ראש העיר וגם הדברים של משה רום, אני רוצה רק להתייחס אולי לשלושה-ארבעה דברים עיקריים.

אני נמצא ומלווה את המערכת הזאת אולי מ-193-194, כשהייתי פה בהרבה מאוד מסגרות משותפות שפעלו עם נציגים-

זום: ב-92 אתה כבר קיבלת שכר פה, מה קרה לך? אני צריך להזכיר לך?

ש. רוזנמן: נכון, מ-92.

נור: סליחה, כבודו, הוא- לא שמעתי שנתת את האפשרות לדבר- מספר נושאים, אולי אחרי זה, שלא יצטרך עוד פעם לענות, כמה דברים בחיטוב-

ש. רוזנמן: ליו"ר, הוא העלה את זה-

נור: מוטי, אולי הוא ייתן אחרי זה גם תשובות לחלק מהדברים.

שון הייע: הוא ממחר-

נור: תן לשאול שאלות ספציפיות ואז-

שון הייע: בסדר, אמיל.

נור: אני מצטער שהישיבה הזאת מתקיימת היום, ארבע שנים אחרי תחילת הקדנציה ולא התקיימה בתחילת 1994, כמו שרום הזכיר, אבל אני רוצה להזכיר פה, אם הגענו ליום הזה, כמה דברים:

סיעת צומת במועצת העיר היא היחידה שהתריעה בפני כל תושבי העיר, בפני ראש העיר, על התוצאות ההרסניות של הליך החיטוב בעיר, וסיעת צומת היא הסיעה היחידה שגם נלחמה נגד החיטוב, ולצערי לא הצלחנו.

עכשיו, אני אשם והחבר שלי, שלא פה, רן כרמי, אשם שלא הצלחנו, אבל מי שהאשם העיקרי לאסון במירכאות של החינוך בחולון, זה משה רום.

א. מנור:

אני אומר משה רום, ולא סיעת הליכוד, כי משה רום הוא יו"ר סיעת הליכוד. עכשיו, למה משה רום: אין לי משהו אישי, חס וחלילה, שום דבר איתו, כי ארבע שנים הוא לא עשה כלום, היה עסוק עם דברים אחרים, ועכשיו שנה לפני הבחירות בעקבות המאמצים שלו ושל הסיעה, הישיבה הזאת התכנסה, אבל הישיבה הזאת הייתה אמורה להתכנס לפני ארבע שנים והוא הזכיר תאריך מסוים, מתי הוגשה ההצעה לכינוס הישיבה שלא מן המניין, הוא גם לא הזכיר מי יזם את זה וגם הוא לא אמר למה אז המועצה לא התכנסה, כי אז הבנאדם היה עסוק לרוץ לבין המשטרה לפרקליטות ולבית המשפט בנושאים אחרים, כי אם אז הישיבה הייתה מתכנסת והוא היה עושה אותם המאמצים שהוא עשה היום, וכל הכבוד שבעקבות המאמצים של סיעת הליכוד ושמשה רום עשה הישיבה הזו מתקיימת, אולי פני הדברים היו אחרים, אם הוא היה מתאמץ לפני ארבע שנים ולא היה מבזבז את הזמן.

מ. רום: לא. לא הייתה סמכות. לא הייתה הסמכות לפני ארבע שנים- אין סמכות, לפי פסק דין של בית משפט- אין סמכות-

א. מנור: משה, אני אגיע גם לזה. אני אקריא פה שני מכתבים לפחות, שזו הזדמנות אחרי ארבע שנים שאני אוכל להקריא אותם, כי לא ניתנה לי האפשרות בעקבות אותו בג"צ מ-86, עיריית לוד או עיריית רמלה וחוות הדעת המשפטיות של היועצת המשפטית.

מ. רום: רמלה.

א. מנור: רמלה. אני פניתי ב-7.2.1994 למוטי במכתב אישי, עדיין לא במסגרת שאילתא או הצעה לסדר או בקשה לכינוס ישיבה שלא מן המניין, אלא פניתי במכתב. זה אחד מהמכתבים הבודדים שלא קיבלתי תשובה. לזכותו, על רוב המכתבים אני מקבל תשובה, תשובות ענייניות/לפעמים לא ענייניות. זה אחד מהמכתבים היחידים שלא קיבלתי תשובה. אולי אני אקבל בסוף ממוטי או מכבודו שהביא אותו פה, ואיך שמשה אמר, קיבל מספיק כסף עבור העבודה שהוא עשה.

מ. רום: לא אמרתי מספיק, אמרתי קיבל-

מנור:

המכתב מפברואר 1994. "רפורמה במערכת החינוך בחולון". אולי אם הייתי מקבל תשובה למכתב ואם היינו דנים חצי שנה אחרי זה, לא היינו מגיעים ליום הזה. "בעקבות הפרסומים על החלטתך לסגור בשנת הלימודים הבאה ארבע בתי ספר יסודיים: חנקין, הערבה, שלום עליכם והשקמה, ולהפוך את בתי הספר התיכוניים בעיר לחטיבות ביניים (בתי ספר ש-ש-שנתיים) פנו אלי עשרות הורים ומורים מודאגים, שהביעו הסתייגויות וטענות רבות לגבי פעולותיך בנושא.

מדבריהם עולה שאלה אחת עקרונית: מדוע החלטת לאמץ שיטה (הקמת חטיבות ביניים) שנכשלה ופשטה את הרגל בכל המקומות... לחטיבות הביניים שתי מטרות חשובות: (2) שיפור הישגים, (2) אינטגרציה חברתית.

(1) שיפור הישגים - הוכח שלא חל שום שיפור בהישגיהם של תלמידים שהגיעו לחטיבות מאזורים בהם מתגוררים אוכלוסייה ברמה סוציו-אקונומית נמוכה או השילוב שלהם בכיתות... את הישגי התלמידים בעלי היכולת.

(2) אינטגרציה חברתית - לא התקיימה אינטגרציה חברתית ולא צומצמו הפערים החברתיים. להפך, גדל הקיטוב בין התלמידים מהשכבות הסוציו-אקונומיות הנמוכות, לבין התלמידים מהשכבות המבוססות. יחד עם זאת, הדימוי העצמי של התלמידים החלשים ירד בעקבות האינטגרציה.

אם שתי המטרות העקרוניות של חטיבות הביניים לא הושגו בשום מקום בארץ, ואם כל המחקרים מעידים על כישלון צורב של השיטה, מדוע יש בחולון ניסיון לחזור על כישלונות אלו? מדוע לא לחפש דברים אפקטיביים יותר להעלות את ההישגים?

בשאר האינטגרציה החברתית, מעצם... אוכלוסיית חולון מאוד אינטגרטיבית וכל אינטגרציה חברתית... במידה ותהפוך בשנת הלימודים הבאה גימנסיה חדשה בקריית בן גוריון ותלמידים שילמדו בכיתות ז'-ט' יוקצבו 8 שעות נוספות בשבוע, כיצד... תלמידי כיתות ז'-ט' בשאר בתי הספר היסודיים?

כחבר מועצת עיר ושותף לניהול העיר חובתי להתריע מפני הפגיעה החמורה ברמת ההישגים של תלמידי העיר, ומפני הזעזוע החברתי... לסיכום, לאחר

שבכל המדינה הזכר שאין באינטגרציה שום תרומה חינוכית-חברתית, אבקש ממך למנוע מלעשות בחולון את אותה שגיאה שעלול להרוס את מערכת החינוך בעיר..."

אז היום אני אקבל תשובה גם על השאלה הזאת.

עכשיו, כמו שמר רוס אמר, ב-29.5.1994 הוגשה בקשה לכינוס ישיבה שלא מן המניין, עם אותם החמישה או שישה סעיפים שמשם רוס הזכיר. עכשיו, היזמה הייתה של סיעת צומת. יצא מכתב ב-9 ליוני, שבוע אחרי זה, חתום על ידי מוטי ששון לכל החברים, והתשובה היא אותה תשובה, שמשם רוס קיבל גם עכשיו, אחרי הבקשה הראשונה לכינוס ישיבה בתאריך יולי 97, שאין בסמכות המועצה להתכנס, שאין בסמכות המועצה להחליט ושבבקבות הבג"צ 754/86 וכו' וכו' יודעים את התשובה, רק שאז- אותו פסק דין, רק שאת המלחמה שהוא עשה עכשיו, אז הוא לא עשה אותה, ולפי דעתי הישיבה הזאת הייתה צריכה להתקיים ב-94, כי אותו מכתב התקבל גם אז ממוטי, מהיועצת המשפטית וכן הלאה. הבג"צ היו אמורים להגיש אותו אז.

ד. בן-חיים: סיעת צומת גם בדקה את החטיבות גם ברעננה, רמת השרון, בראשון ובתל אביב?

א. מנור: היא בדקה בכל המקומות.

ד. בן-חיים: שם זה הצליח. מעניין.

א. מנור: עכשיו, ב-15 בינואר- דובליה, אתה- סיעת צומת בדקו בכל הארץ- ב-15 לינואר 1995 עשינו ניסיון נוסף, אחרי המכתב שלא קיבלתי תשובה, אחרי הדרישה לכינוס ישיבה שלא מן המניין, שהישיבה לא התכנסה, הגשתי לראש העיר הצעה לסדר בינואר 95, שעדיין לא היה מאוחר מדי.

"הנדון: יישום הרפורמה במערכת החינוך בחולון", ועכשיו זו הזדמנות להקריא את ההצעה לסדר, כי אז, לפי התשובה של היועצת המשפטית, לא יכלתי להעלות את זה במועצת העיר.

"עיריית חולון פועלת ליישום הרפורמה בעירנו. כשלב ראשון ביישום הרפורמה, בוצע חיטוב רובע קריית בן גוריון... חטיבות אזוריות, קציר ונבון,

החטיבות מיועדות לתמוך ולשמש כיתות ז' עד יב' כל אחד. הקמת שני בתי הספר שש שנתיים בקמפוס אחד ברובע קריית בן גוריון, בוצע לפי חוות דעת מקצועיות מבוססות על שיקולים פדגוגיים בלבד. (1) לדברי פרופ' שמואל רוזנמן... "זה אדוני?

ששון היי: כן.

"לדברי פרופ' שמואל רוזנמן, העומד בראש משרד היועץ החינוכי שנשכר על ידי עיריית חולון, צורת החינוך המומלצת על ידי האקדמיה, וכמובן המומלצת לדעתו, הינה חיטוב על ידי בתי ספר שש שנתיים לא מפוצלים..." כלומר כל התלמידים מכיתות ז' עד יב' ילמדו בקמפוס אחד.

מנור:

"(2) מר זאב פלג, מנהל מינהל החינוך בעיריית חולון, הצהיר כי גם לדעתו צורת החיטוב הטובה ביותר הינה בית ספר שש שנתי בקמפוס אחד.

(3) ד"ר דוד זינגר, ששימש כמנהל אגף הרפורמה בעירייה, תמך אף הוא בצורת החיטוב השש שנתי.

(4) מפרסומי ועדת החינוך של הכנסת מוצהר כי בית הספר המקיף שש שנתי מועדף על כל צורה חינוכית אחרת.

למרות הנ"ל החליט ראש העיר, משיקולים שאינם פדגוגיים, להחיל את הרפורמה בחינוך ברובע קריית שרת, על ידי הקמת בית ספר על יסודי שש שנתי אחד, המורכב מחטיבה עליונה בתיכון קריית שרת ושתי חטיבות ביניים... בבתי ספר אלון וערן. במסגרת התוכנית ארבע בתי ספר יסודיים ברובע קריית שרת, שאר האריות, ניב, שרת וניצנים, ימשיכו במסגרת ארגונית חינוכית של כיתות א'-ו'.

בתי הספר היסודיים ערן ואלון נכנסו בשנת הלימודים תשנ"ו לחטיבות ביניים כיתות ז'-ח', כאשר בוגרי שתי חטיבות הביניים הנ"ל ימשיכו... הלימודים בבית ספר התיכון קריית שרת.

תכנון הרפורמה ברובע קריית שרת נוגד את דעתם של מרבית היועצים החינוכיים. החלטת ראש העיר תביא לחוסר אחידות בשיטת יישום הרפורמה

- מ. רוס: בחולון, וקבלת החלטות משיקולים כלכליים או פרסונליים, תוך התעלמות מטובת הילדים.
- מ. ששון ה"ע: אבקש להעלות את הנושא לדיון בפני חברי מועצת העיר, וזאת עצתי להחלטה:
- מ. רוס: (1) לעצור את יישום הרפורמה ברובע קריית בן גוריון ולמנוע משיקולים שאינם פדגוגיים ליצור מבנה חינוכי מעוות, כמו שכן ייווצר.
- מ. רוס: (2) ליישם את הרפורמה ברובע קריית שרת בצורה נכונה ונקייה משיקולים שאינם פדגוגיים.
- מ. רינת: (3) לדחות את החיטוב ברובע קריית שרת, עד אשר יבוצעו התנאים להקמת שתי גימנסיות שש שנתיות מקבילות ברובע, האחת בתחום קריית שרת, והשניה הקמת גימנסיה שש שנתית חדשה בתחום הרובע".
- מ. ששון ה"ע: עכשיו, לא הצלחתי להעלות את זה, כי, שוב, מועצת העיר לא יכולה להחליט בעקבות אותו בג"צ. כעקרון זה כל מה שרצייתי להגיד.
- מ. ששון ה"ע: אוקי, פרופ' רוזנמן בוא, אתה רוצה ללכת.
- פרופ' ש. רוזנמן: ברשותכם, אולי מספר הערות, כי הדברים פה חוזרים על עצמם, ובאמת הקשבתי למה שאתה כתבת.
- פרופ' ש. רוזנמן: אני רק רוצה להזכיר לעצמנו דבר אחד, אני הופעתי בחדר הזה בפני מועצת העיר, יחד עם מנכ"ל משרד החינוך והתרבות ד"ר שמשון שושני, יחד עם ד"ר גדעון בן דרור מנכ"ל לפיתוח, כאשר הנושא היה לדיון נושא הרפורמה, חיטוב, חלופות של המערכת. זה רק לתזכורת.
- מתי זה היה! : [---]
- פרופ' ש. רוזנמן: ב-94, סליחה-
- מ. רוס: ד"ר שושני הופיע בפני גבי זיוה שאול-
- ס. שאול: מה אתה מבלבל במוח!!
- מ. רוס: אל תגידי לי אל תבלבל את המוח. זה מועצת עיר זה!?! עשו הצגה אז, עושים הצגה היום!-
- מ. ששון ה"ע: מיד נגיד גם מה היה.
- מ. שמריהו:

- מ. רוס: אני אגיד לך שתי מילים -
- מ. ששון הייע: אל תגיד, אני מבקש לא לדבר.
- מ. רוס: כשמדברים על חינוך, שבי מחוץ לדלת! - שם תהיי, כשמדברים על חינוך! -
- ס. שאול: אתה מבין גדול בחינוך, אני חוצפנית!!
- מ. רוס: את חוצפנית.
- מ. רינת: הצגות אתה יודע לעשות -
- ס. שאול: דמגוג, זה מה שאתה! -
- מ. רינת: איש חינוך, אתה מציג את החינוך!! - זו לא הייתה מועצת העיר - זהו פרצופך האמיתי, אדוני!
- מ. ששון הייע: בבקשה, פרופ' רוזנמן.
- מ. רוס: משה רינת אחרי ארבע שנים מתעורר. לא שמעתי אותו משפט אחד אומר במועצת העיר, זה המשפט השני נדמה לי.
- מ. ששון הייע: טוב, פרופ' רוזנמן, בבקשה - סליחה, אולי תפסיק להעיר כל הזמן משה! בבקשה, פרופ' רוזנמן.
- פרופ' ש. רוזנמן: המסגרות השונות - במדינת ישראל בנושא של תיאום, יש מספיק ספרים, מספיק מחקרים וציטטות לפני כן את פרופ' מיכה חן, את פרופ' רינה שפירא ויש עשרות עשרות מאמרים שנכתבו.
- אני רק רוצה לומר הערה אחת, כשמדברים על חיטוב ב-1996, ב-1997 על כן חיטוב או לא חיטוב, צריך קצת להיתפס בנתונים קיימים. היום במדינת ישראל 92% מילדי מדינת ישראל מחוטבים, אז בואו לא ניסחף ונאמר: כל העולם טועה וכל העולם שוגה, והמערכת ידועה ונתונה.
- לפחות שתי רשויות שאני זוכר כרגע, בלי להתעמק בהן, הם היחידים בסוף התור והשיקולים גם אחרים. זה רמת גן וגבעתיים שלא נכללו במערכת.
- מ. רוס: הטובות במדינה -
- מ. ששון הייע: סליחה, לא להפריע -
- מ. שמריהו: מה דעתכם על החיטוב, אמרתם זו החלטה של ראש העיר, זו לא החלטה שלכם, זו החלטה שלו ואתם הולכים לפי המדיניות שהוא מתווה

מ. ששון ה"ע: מיקי, אני מבקש שלא להפריע- תן לו לדבר. מימי, הייתה ישיבת מועצה, את צודקת.

ס. שאול: כשרצית לסגור את בית ספר הערבה בגללו-

מ. ששון ה"ע: היה דיון בנושא של סגירת בתי ספר, פרופי רוזנמן הציג ודיבר גם על החטיבות- נכון, שושני היה בפורום אחר, אבל פרופי רוזנמן היה כאן, וד"ר עידן.

מ. רוס: היה דיון על החיטוב!-

מ. ששון: אשר עידן היה פה.

מ. שמריהו: נכון, ואז שאלתי אותם-

מ. ששון ה"ע: סליחה, אז היה כאן דיון בנושא והם גלשו לנושא של חטיבות הביניים. יש גם פרטוקול. בבקשה-

פרופי ש. רוזנמן: אני לא רוצה, ברשותכם, להיכנס לשיקולים השונים, אבל אני חוזר ומדגיש, בשלוש השנים האחרונות חולון, נתניה, באר שבע, מוצקין, בת ים אושר בתהליך-

מ. ששון ה"ע: חדרה.

פרופי ש. רוזנמן: בחיפה, אלה אחרוני המוהיקנים, ויש עוד שנכנסו לתוך המהלך של השלמת הרפורמה.

מדינת ישראל ומערכת החינוך שלה לא יכלה לאפשר, כשהגיעה ל-85%-80% מהתלמידים בסך הכל במערכת, לאפשר שתי רמות שונות ושתי מערכות שונות של חינוך. הנקודה של רצף שש שנותי- של מדיניות חינוכית של מדינת ישראל. עם כל הכבוד, חולון היא חלק מהמערכת-

מ. ששון ה"ע: מיקי, תן לו לדבר.

פרופי ש. רוזנמן: ופה אני אתייחס להערות. כשבאו להציג לפחות שתי קונספציות ברורות מאוד, שהשתלבו ושולבו אחד בשני, התפיסה של רצף חינוכי, ז' עד יב' כבסיס להחלטה, כבסיס ארגוני פדגוגי, וטיוב המערכת החינוכית.

כשמדברים על טיוב המערכת החינוכית, התכוונו גם שכוח ההוראה בכיתות ז' עד ט' יהיה כוח הוראה אקדמי, ובעצם ליצור את אותו רצף, לאפשר פוטנציאל בשביל הילדים להתפתח, לא בארבע שנים ולא בשלוש שנים, אלא על רצף של שש שנים.

כשעיריית חולון, ופה הייתה ועדת היגוי רחבה מאוד, משולבת גם של אנשי מחוז, גם של מנהלים, גם של אנשי משרד החינוך מהמטה הבכיר בירושלים, גם אנשי אקדמיה מהקשת הרחבה של אוניברסיטאות שונות, ישבו ודנו בקונספציות השונות לגבי חולון, ואני מתחבר אליך, אדוני.

ששון הי"ע: ביחד עם, לא הזכרת את המנהלים של בתי הספר.

י"פ ש. רוזנמן: אמרתי, מנהלים היו בוועדת ההיגוי.

רום: חוץ ממועצת העיר חולון. חוץ ממועצת העיר, הכל בסדר.

י"פ ש. רוזנמן: אתה העלית באמת את השאלה, וזה עמד כדילמה: מה יהיה המבנה של החיטוב?

האם אנחנו הולכים על בתי ספר שש שנתיים, שבהם יש משמעות לרצף הפיזי והארגוני, קרי זי-יבי במסגרת אחת, או שאנחנו מדברים על חטיבות ביניים שמזינות, הוצגו כאן מספר חלופות, הוצגו כאן מספר קריטריונים ואני יצאתי לפחות פעם אחת עם צוות גדול של ועדי הורים, לראות מקומות אחרים בארץ, לראות איך העסק פועל, וברשימה שמר רום הציג כרגע, ישוב כמו כפר-סבא למשל, ראשון לציון כדוגמאות, שם המודלים שפועלים בתוך המערכת, בכפר-סבא המודל הוא חטיבות ביניים במרכז העיר ושלושה-ארבעה בתי ספר נמצאים בפריפריה, שהם החטיבות העליונות. ראשון לציון חטיבות ביניים שמזינות חטיבה אחת עליונה. יש מודלים מעורבים.

אין במחקרים שום משמעות, ואפשר לבדוק כל אחד מהם מאסכולות שונות, שום משמעות לקטע של בית ספר שש שנתי פיזי במתחם גיאוגרפי אחד, או שמדברים על חטיבות ביניים שמזינות. היו פה שאלות שהועלו על ידי ועד ההורים וועדי ההורים השונים, האם בבית ספר שש שנתי רציף, האם אין בעיה של ילדים קטנים עם ילדים מבוגרים יותר? ושמעו טיעונים לכאן ולכאן.

אני רוצה רק להעיר ולהתחבר לנקודה הזאת, קל מאוד לתקוף מערכות ומי שחושב שמערכת חינוך במטה קסמים אפשר לעשות שינויים, לא יודע על מה הוא מדבר, ומי שחושב שהוא יכול להישאר במערכת שהיא ארבע שנתית, כאשר כל המדינה היא אחרת, לא יודע על מה הוא מדבר, משום שהשעות המוקצות על ידי

משרד החינוך והתרבות למערכת שהיא לא מערכת מחוטבת, היא פחותה בהשוואה לבתי ספר, בין 6.5 ל-8 שעות כמדומני לכיתה.

בנוסף לכך, מערכת השעות היא שונה, מערכת הלימודים היא שונה, וזה אני לא מחדש, כי מי שמתמצא במטריה, גם כהורים, גם כמורים, גם כמנהלים יודע את התשובה לכך.

מ שמריהו: כמה ילדים בכיתה יש בחטיבות היום?

פרופ' ש. רוזנמן: תכף אני אגיד לך.

מ. ששון רה"ע: סליחה, אל תענה. תמשיך בסקירה- אני מבקש לא להפריע.

מ. רוס: אתה לא נותן לו לדבר.

מ. ששון רה"ע: אני נותן לו לדבר, כדי להחכים את האנשים. מה שאתה לא החכמת, הוא יחכים

אותם. אני מבקש, לא הפריעו לך, אני מבקש לאפשר לו לדבר. אפשרתי לך לדבר-

מ. שמריהו: מוטי, באמת-

מ. ששון רה"ע: הוא יסיים, תשאל אותו. מיקי, הוא יסיים, תשאל אותו.

מ. שמריהו: אתה מתנהל כמו רוזן-

מ. ששון רה"ע: אתה מפריע לו, תן לו לדבר. תמשיך פרופ' רוזנמן.

מ. רוס: בשנות השבעים והשמונים לא עשו פה חיטוב בחולון, בדקת את זה?

מ. ששון רה"ע: תמשיך פרופ' רוזנמן.

ד. בן-חיים: למה ממשלת הליכוד לא ביטלה את החיטוב, אני הולך אתך, ממשלת ישראל,

ממשלת הליכוד היום, שתבטל

מ. רוס: אתה יודע מה זה- זה בדיוק מה שאני אומר-

מ. ששון רה"ע: סליחה משה, אני מבקש לא להפריע.

מ. רוס: צריך לדעת גם לעשות חיטוב, זאת הבעיה-

מ. ששון רה"ע: אני מבקש לא להפריע-

מ. רוס: לבדוק מקדמית-

ד. בן-חיים: ב-77 עלה לשלטון- הרפורמה של '68 -

מ. רוס: סליחה- אנחנו לא בעד לבטל את-

- מ. ששון רה"ע: סליחה, אני מבקש לא להפריע. סליחה משה, אתה מפריע-
 מ. רוס: שום דבר, זה אפס אפסים, תאמין לי!
 מ. ששון רה"ע: משה, אני מבקש שתפסיק להפריע.
 פרופי ש. רוזנמן: מדינת ישראל, משרד החינוך וזהתרבות, יש ועדה-
 מ. רוס: הם חולוניים בכלל-
 מ. ששון רה"ע: אני מבקש שתפסיק להפריע.
 מ. רוס: ב-1,000 דולר יתנו לך חנות-
 ד. בן-חיים: הוא ראש האופוזיציה, תיתן לו לדבר.
 מ. ששון רה"ע: אבל הוא דיבר 35 דקות. סליחה, דובליה, תן לו לדבר.
 ד. בן-חיים: למה לא לתת לו להגיד כמה מילים?
 מ. ששון רה"ע: הוא דיבר 35 דקות ולא הפרעתי לו. בבקשה, תדבר.
 מ. רוס: תעזוב- היית גומר את הקדנציה, הולך הביתה- אין לי טענות, אני גם לא מתנגח בו-
 מ. ששון רה"ע: אולי תפסיק להפריע לו?-
 פרופי ש. רוזנמן: זו ועדה שפועלת במשרד החינוך-
 מ. ששון רה"ע: אני מבקש ממך, אולי תפסיק עם ההערות הטיפשיות שלך ותיתן לו לדבר, זה נושא רציני ואני מבקש שתפסיק כבר עם ההערות האלה!
 מ. רוס: בטח שזה רציני-
 מ. ששון רה"ע: אם זה לא מעניין אותך, תצא החוצה. אני מבקש שתפסיק להפריע. הפדגוג הגדול, אני מבקש שתפסיק להפריע. יש פרופסורים ואני מבקש, מיקי, באתם להפריע?
 מ. שמריהו: לא.
 מ. ששון רה"ע: אני מבקש, בואו תשמעו. שמעתם נתונים, לא כל כך נעימים לכם, העובדות מדברות בעד עצמן. תן לו לדבר, הזמנתי אותו לכך, תכבד אותו. בבקשה.
 ופי ש. רוזנמן: הועדה העליונה לביצוע רפורמה ליוותה את מערכת החינוך של חולון כאחת מהתוכניות היוקרתיות של חיטוב של שלוש השנים האחרונות. הועדה הזאת

לוותה על ידי שני מנכ"לים של משרד החינוך והתרבות, אחד שזה היה די"ר שמשון שושני והמנכ"ל הנוכחי בן ציון דל.

כל הועדות שהוקמו לצורך הליווי של הנושא הזה, פעלו בכל החתכים ובכל הרבדים, החל ברמה של הפיקוח המקומי, המחוז והחטיבות והאגפים השונים של משרד החינוך והתרבות בירושלים.

הנחת היסוד הייתה על כולם, שמטייבים את מערכת החינוך, כשהטיוב בא לידי ביטוי לפחות בשלוש פאזות ברורות מאוד: (1) המבנה הארגוני, ודיברתי על רצף חינוכי, (2) שינויים פדגוגיים בתוך המערכת, כולל השכלה של המורים, (3) התחום הפיזי והתחום של הציוד.

אני רוצה לומר, שאני לא מכיר, אנחנו פעלנו לפחות ב-60 ישובים במדינת ישראל, לפחות ברמה האישית שלי, אני לא מכיר שום ישוב, שום עיר במדינת ישראל, שב-10 השנים האחרונות הושקעו בה כל כך הרבה משאבים במערכת חינוך כפי שהושקעו במערכת הזאת.

עכשיו, אני לא רוצה להיכנס לשום פילוסופיה כזו או אחרת-

מ. ששון הי"ע: אני מבקש שתפסיק להפריע! אם אתה תמשיך, אני אפסיק את הישיבה- זה לא נעים לו, אני יודע-

א. נעים: ש-60-70 ישובים לא השקיעו ברמות האלה- מה זה משנה?!- אתה תראה את הפירות בעוד שנה, בעוד שנתיים. אצלך התחילו עם שמונה שעות שבועיות וגמרו עם שעה. חולון 90 הפכה להיות לחולון 1, לא 90. שמונה שעות שבועיות נתת בשנה הראשונה, בשנה השניה קיצצת אותם לארבע-לשתיים-לאחד. זו הבעיה שלנו-

מ. שמריהו: קיבלתי את החוברת היום בבוקר-

א. נעים: עזוב אותי מהחוברות, בחייך, מישהו אחר מפיץ אותן.

מ. שמריהו: חשבתי שאני נמצא בעמק הסיליקון, אדוני- זו חוברת פרסומת בחירות פרופר, שום דבר לא נכון, הכל בדמיון. לא ראיתי שום-

א. נעים: אתה יודע מה? מיקי, תתבעו אותם. תתבעו אותם. מחר אנחנו בין כה נפגשים בבית משפט, מה איכפת לך?-

עיריית חולון

מ. ששון הי"ע

ס. שאול:

פרופי ש. רוז

מ. ששון הי"ע

מ. שמריהו:

פרופי ש. רוז

מ. רוז:

מ. ששון הי"ע:

מ. רוז:

מ. ששון הי"ע:

מ. רוז:

- מ. ששון הייע: לא נעים לשמוע-
- ס. שאול: הכל עובדות, שחור על גבי לבן.
- פרופ' ש. רוזנמן: קשה מאוד להניח, הצורך באנלוגיה-
- מ. ששון הייע: מיקי, אתה מפריע כל הזמן. כשאתה תדבר ויפריעו לך, אני רוצה לראות מה אתה תגיד.
- מ. שמריהו: מפריעים לי ממילא תמיד, עזוב.
- פרופ' ש. רוזנמן: בצורך באנלוגיה קשה להניח שילד נולד בגיל 12. אם אנחנו מדברים על חיטוב של מערכת שהותחילה לפני שנה, קשה מאוד להציג נתונים כשהמערכת מוזנת בכיתות ז', להציג נתונים משמעותיים והישגי בחינות בגרות, שרק יבואו לידי מימוש בצורה המסיבית שלהם בעוד חמש שנים, משום שמי שנכנס לפני שנה לכיתות ז' יסיים יב' רק בעוד ארבע או חמש שנים, אז קשה מאוד לבוא ולהגיד: הנה, אלה הנתונים, משום שהנתונים היום של בגרות אינם משקפים למעשה את השינויים המהותיים בחיטוב, משום שאנחנו לא פעלנו בכיתות ז', ח' ו-ט' והתוצאות הן היום.
- הנתונים שהראה ראש העיר לפניכם, אלה נתונים שפעלו על פן אחר לחלוטין, הוא הפן של מניעת הנשירה, ופן של טיפול נקודתי ברמות הגבוהות, אז בואו ניתן למערכת באיזה שהוא מקום, זה כך פעל בכל מקום בארץ, יעשו תיקוני שטח תוך כדי תנועה.
- לאלה שנכנסו בכיתות ז', הם נמצאים השנה בסך הכל עולים לט' נדמה לי או לח' המחזור הראשון, אז על מה-
- מ. רוס: סהדי שבמרומים, אז חמישה מחזורים ילכו הביתה!! חמישה מחזורים כקורבן על המשחק שלנו!
- מ. ששון הייע: איזה משחק? נו, בחידך-
- מ. רוס: חמישה שנתונים ילכו!
- מ. ששון הייע: תן לו לדבר.
- מ. רוס: מה אתה מדבר?

- מ. ששון ה"ע: לא נעים לך, כי אתה לא מבין. תן לו לדבר.
- מ. רוס: לאן הוא הביא אותנו, מה קרה לך?!
- מ. שמריהו: אנחנו לא קושרים את תוצאות הבגרות-
- א. נעים: בשנה שעברה יב'-
- מ. שמריהו: אלי, הוא לא טיפל בהם. אלי, אתה לא מבין- הוא לא טיפל, לא בכיתות י', לא בכיתות יא', לא בכיתות יב', לכן זה התוצאות.
- מ. רוס: זה התוצאות כל הארבע שנים.
- מ. שמריהו: הוא קבר את כל הכסף של העירייה- הוא סגר בתי ספר, בנה בתי ספר, מה החכמה? הוא לא השקיע-
- מ. ששון ה"ע: מיקי, לא נעים לך-
- מ. שמריהו: פרופ' אמנון רובינשטיין, הראו לו את המבנים, אז מה הוא אמר?- איפה הרוח?- לא מעניין אותו, הוא אמר שלא מעניין אתו המבנים, אדוני- הוא אמר שאותו לא מעניין המבנים, מעניין התכנים-
- מ. ששון ה"ע: אני מבקש לא להפריע.
- מ. רוס: עזוב, חכה חמש שנים עכשיו, עד שיהיו ציונים טובים.
- מ. ששון ה"ע: תן לו לדבר. פרופ' רוזנמן-
- פרופ' ש. רוזנמן: ברשותכם שישה משפטים ואני רוצה לסיים.
- א. מנור: מיקי, תן לו לדבר-
- פרופ' ש. רוזנמן: שישה משפטים ואני רוצה לסיים. אנחנו מניחים, ומה שאני אומר כרגע-
- מ. שמריהו: למה אתה לא-
- מ. ששון ה"ע: מיקי, אולי תירגע! באמת, זה מפריע. אתה כל הזמן מתפרץ, אתה יותר מדי סוער היום. אתה תדבר, יפריעו לך, אני רוצה לראות מה אתה תגיד.
- מ. שמריהו: אני מאוד רגוע.
- מ. ששון ה"ע: כן? לא נראה. כשאתה שומע מחמאות, אתה מתחיל לקפוץ. בבקשה.
- פרופ' ש. רוזנמן: לכן, כאשר מדברים על, הנה תראו מה קרה, מה שעשה החיטוב, אלה התוצאות של בחינות הבגרות, אין שום קשר בין פן אחד שמציגים לפן האחר.

אם לוקחים את העניין קצת יותר ברצינות, לפחות אנחנו יודעים שמנהלי בתי הספר בעיר חולון, ואנחנו מדברים כרגע גם בחינוך היסודי, ואני מדגיש בעיקר את החינוך העל-יסודי, יצרו מערכת שלמה של תקשורת, של סינכרוניזציה בין כיתות ז' לבין המערכת הקיימת, בין שחטיבת הביניים היא חטיבה בתוך אותו מתחם גיאוגרפי או שלא באותו מתחם גיאוגרפי, אבל בונים את הכל על רצף-לי נראה, ואני אומר לכם שזו לא רק דעה שלי אישית, אלא גם שמעתי אותה בהרבה מאוד מפגשים של הרבה מאוד קולגות גם מהאקדמיה וגם מהמערכת של משרד החינוך על כל האגפים, והנושא של חולון הוא על סדר יום מדי פעם, משום שמודלים היום בהרבה מקומות בארץ מתייחסים למודל של חולון כקלאסיקה ללימוד.

מ. ששון רה"ע: בבקשה, תראו ספר של משרד החינוך על המודל של עיריית חולון. לא נעים, תקרא את זה. תלך לבית אריאלה, יש את זה שם, אני מבטיח לך.

ס. שאול: מה יותר פשוט, מורות שמלמדות שבאות-

מ. ששון רה"ע: בבית אריאלה הוא לא ראה את זה. זה מופיע בספריה.

פרופ' ש. רוזנמן: עכשיו, אם היה כאן קס משהו ואומר-

מ. שמריהו: מימי, יש לי הצעה בשבילך, הבן שלי לא למד בחטיבה והוא תלמיד מצטיין במדעים, אז תהיי רגועה. לא למד בחטיבות, הוא תלמיד מצטיין-

מ. ששון רה"ע: אהרון, הוא מדבר על חולון-

א. מנור: מערכת דיונים במשרד החינוך בצורה חיובית או שלילית, ו-(ב) הצגת כרגע שכדוגמא למעשה החיטוב מסתיים בכל הארץ, פרט לשתי מקומות, אז דוגמא למה החיטוב בחולון? אין מה לחקות-

מ. ששון רה"ע: אמיל, שאלת.

פרופ' ש. רוזנמן: אני יודע על מודל שגם בקריאת ביניים שמעתי, האם אני מתייחס למה שאני אומר לחולון, אז אני מתייחס בשפה הלא מקצועית "אסלי" לחולון, אני אומר אני מכיר את המערכת הזאת גם מבפנים, הרבה מאוד שנים. אני רק רוצה להעיר הערה אחת, וזה מתייחס לדברים, מי שיבוא ויגיד שעוסקים בשינוי ב-35 אלף תלמידים בתוך מערכת, גם שינוי ארגוני, גם שינוי חברתי וגם